

K aktuální situaci

- Prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc.,

Tím horší je jakkoli ji zneužívat k citovému vydírání. Tělo tříletého Ajlana vyplavilo moře na pláži v Turecku nedaleko města Bodrum. Nevím, co by s tím Evropa měla mít společného. To je fotografie, která má viset na všech syrských nárožích a lámat zatvrzelá syrská srdce. Ta fotografie je obžalobou zemí, vlád a lidí v zemích jako je Sýrie, Afghánistán, Lýbie, Irák, Rwanda. V Sýrii spolu navzájem válčí „umírnění“ odpůrci prezidenta Asáda, Islámský stát, vládní vojska, Talibán, Kurdové a další bojůvky utvořené na kmenovém či sektářském principu. Dohromady tvoří nepřehledný kotel zla a krutosti, který má prostřednictvím vlastního obyvatelstva, jež je dílem hubeno a dílem utíká ze země, vytvořit v Evropanech pocity viny za to, že žijí v míru a prosperitě a přimět je, aby vyklidili pole a nechali na své území přesunout celé populace ze zemí, jež se sotva dokážou udržet při životě. Milionové zástupy pojaly myšlenku, že „mají právo“ se přestěhovat do zemí, kde jiná, nota bene v jejich očích nepřátelská, civilizace během staletí vytvořila prosperitu, kterou si nyní prostě hodlají rázem bez boje přivlastnit. Svírá-li se mi srdce při pohledu na mrtvého chlapečka, pak především odporem k příšernému zlu, jež produkují všechny ty Islámské státy, Tálibány a diktátoři, co jsou schopni likvidovat vlastní obyvatelstvo bojovými plyny. To je zlo, jež zabíjí i děti, ať už přímo nebo tím, že je vyhání z domovů. Navíc mi ani rozum ani cit neberou neuvěřitelný cynismus bohatých islámských států, Emirátů, Kataru, Saúdské Arábie či Ománu, které mají s prchajícími nešťastníky stejný jazyk (!) a náboženství a nepřijmou prakticky ani jediného chudáka – soukmenovce, navzdory tomu, že oplývají petrodolary, budují ve čtyřicetistupňovém horku kryté lyžařské svahy, montují umělé ostrovy a pozlacují záchodové mísy. Překročit tam někdo ilegálně hranici, je jeho osud zpečetěn nebo ještě hůř. A Evropa že má být soucitnější? Na místo jasného pojmenování zla nabuzená média a tradičně část popletených intelektuálů lomí rukama nad evropskou xenofobií a vytváří úděsnými snímky v Evropanech nemístné pocity viny za něco, za co nemohou. Jestliže budeme někomu pomáhat, pak nikoli proto, že bychom v tomto konfliktu něco provedli (máslo na hlavě jsme měli jindy a jinde), nebo proto, že by dotyčný utečenec „měl právo si tu vzít, co chce“, ale jen a jen proto, že pomoc bližnímu je do značné míry součástí naší kultury a tradice (ano, křesťanské), je to součástí našeho mravního kodexu, a také proto, že chceme. Nikoli proto, že nás k tomu někdo nutí a ještě k tomu vyhrožuje a obviňuje. Činit nezištně dobro je něco úplně jiného než se nechat vydírat. Bezpodmínečnou podmínkou pro pomoc uprchlíkům musí být jejich přijetí našeho právního řádu, parlamentní demokracie a pojetí lidských práv i ženských. Ani o milimetr méně. Žádné dohozené sňatky, žádné křmenování, žádné „vraždy cti“, žádné polévání obličejů kyselinou! To se tady prostě nedělá a opravdu jsme si to neobjednali."